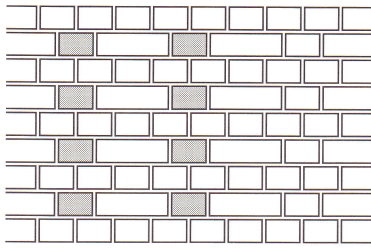
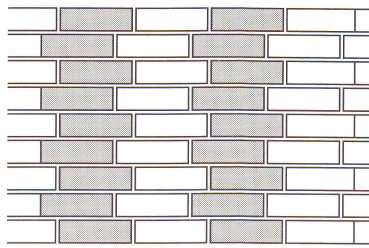

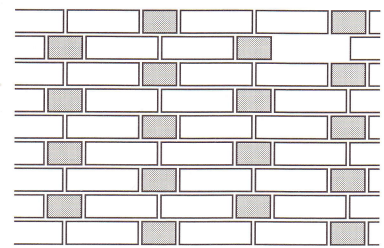
Rys. 4.
Wiązanie cegieł w murze.

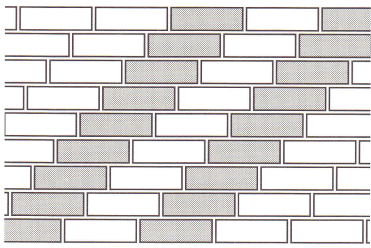
wiązanie holenderskie

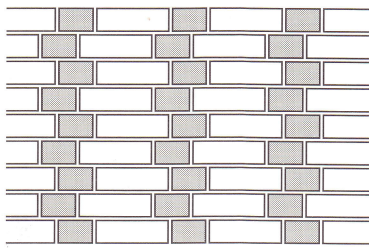
wiązanie wozówkowe 1

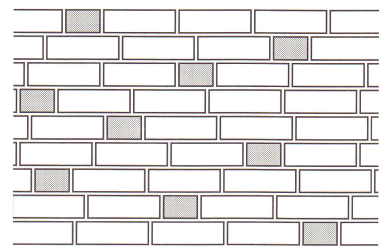
wiązanie kowadełkowe

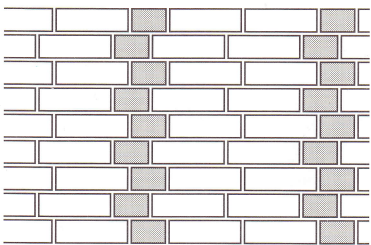
wiązanie wozówkowe 2

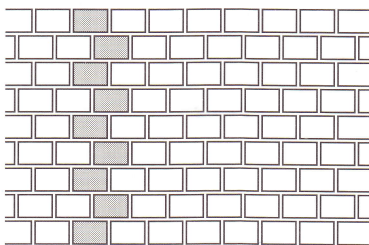
wiązanie gotyckie

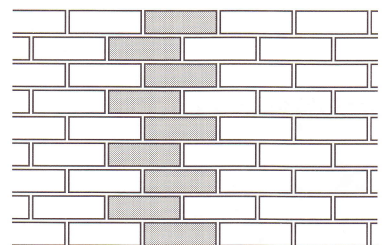
wiązanie dzikie

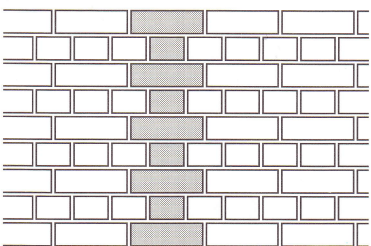
wiązanie śląskie

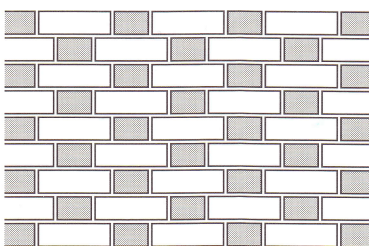
wiązanie główkowe

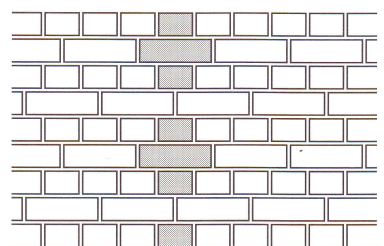
wiązanie wozówkowe 3

wiązanie blokowe

wiązanie flamandzkie

wiązanie krzyżowe

3.3. Wentylacja ścian wielowarstwowych

Należy pamiętać, by w jednej z pierwszych warstw pozostawić puste szczeliny pionowe jako tzw. „otwory wlotowe” do pustki powietrznej. Na czas murowania i spoinowania w miejsca te włożyć można materiał termoizolacyjny o grubości spoiny (1cm). Takie same niewypełnione pionowe spoiny należy pozostawić w górnej części muru elewacyjnego oraz pod i nad otworami. Szerokość wentylowanej pustki powietrznej powinna wynosić 25 mm, a łączny przekrój otworów odpowietrzających (na górze - wywiew) i odwadniających (na dole - nawiew) wykonanych w warstwie zewnętrznej powinien wynosić od 350 do 750 mm² na 1 m² ściany. W warstwie osłonowej jako otwory odpowietrzające i odwadniające stosowane są najczęściej puste spoiny pionowe co 1 do 4 cegły. Można również stosować specjalne wkładki w spoiny pionowe z możliwością regulacji dopływu powietrza do szczeliny (w okresie zimowym dopływ zimnego powietrza do szczeliny jest ograniczany, a w okresie letnim zwiększany). Otwory odpowietrzające w warstwie zewnętrznej powinny być również wykonane nad i pod otworami okiennymi i drzwiowymi.

W czasie murowania należy zwrócić uwagę na to, aby zaprawa nie wchodziła w pustkę powietrzną.